

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Protokołu dodatkowego do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/451 z dnia 16 grudnia 2015 r. ustanawiające ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej oraz zasady administrowania jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji 2
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/452 z dnia 29 marca 2016 r. zmieniające załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości kaptanu, propikonazolu i spiroksaminy w określonych produktach oraz na ich powierzchni ⁽¹⁾ 10
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/453 z dnia 29 marca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2016/454 z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie mianowania trzech sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej 30
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/455 z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących elementów projektu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/456 z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii (EBC/2016/3)	34
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/457 z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską (EBC/2016/5)	41

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.3.2009)	44
---	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Protokołu dodatkowego do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

Protokół dodatkowy do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽¹⁾, notyfikowany odpowiednio w dniach 29 lipca 2015 r. i 24 lutego 2016 r., wszedł w życie, zgodnie z jego art. 7 ust. 1, w dniu 1 marca 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 3.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/451

z dnia 16 grudnia 2015 r.

ustanawiające ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej oraz zasady administrowania jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 75 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 ustanawia jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”), będący własnością Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”).
- (2) Ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej funduszu powinny określać zasadnicze i podstawowe elementy strategii inwestycyjnej przyjmowanej przez Jednolitą Radę. Jednym z tych elementów powinny być cele inwestycyjne. Zgodnie z nałożonym na Jednolitą Radę wymogiem bezpiecznej i ostrożnej strategii inwestycyjnej nadrzędnym celem powinna być ochrona wartości funduszu i przestrzeganie wymogu jego płynności. Jednak ze względu na skutek swistego charakteru inwestycji, zmiennych warunków na rynku i stóp procentowych, nawet najbardziej bezpieczne aktywa o największej płynności mogą przynieść ujemne zwroty. Pod tym kontekście strata poniesiona w portfelu nie powinna oznaczać naruszenia celów inwestycyjnych.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 ustanawia wymóg inwestowania kwot będących w dyspozycji funduszu w obligacje państw członkowskich lub organizacji międzyrządowych lub w aktywa o wysokiej płynności i wysokiej jakości kredytowej z uwzględnieniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61⁽²⁾, w którym zdefiniowano aktywa o wysokiej płynności i wysokiej jakości kredytowej oraz określono wymagania dotyczące ich struktury. W związku z tym aktywa kwalifikowalne do celów inwestycji funduszu oraz kryteria dotyczące struktury portfela należy zdefiniować poprzez odniesienie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61. Fakt kwalifikowania się jakiegoś składnika aktywów pod kątem inwestycji nie powinien prowadzić do automatycznego podjęcia przez Jednolitą Radę decyzji o inwestycji. Jednolita Rada powinna zawsze dokonywać oceny kwalifikowalnych aktywów. Przy ustalaniu poziomu ostrożności pojedynczej inwestycji należy wziąć pod uwagę interakcję z całym portfelem inwestycyjnym. Na przykład składnik aktywów o zmiennej wartości negatywnie skorelowany z portfelem w oderwaniu od innych składników mógłby zostać oceniony jako zbyt ryzykowny, ale mógłby mieć pozytywny wpływ na dywersyfikację całego portfela. W celu przeprowadzenia takiej oceny Jednolita Rada powinna dokonać wyboru między różnymi poziomami (emitent, klasa składnika aktywów, bezpieczeństwo) i źródłami informacji, które umożliwiają jej ocenę płynności, jakości kredytowej i zgodności z celami inwestycji.
- (4) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie zróżnicowania sektorowego. Aby zróżnicowanie sektorowe mogło mieć zastosowanie, musi zostać sformułowana definicja „sektora”. Ze względów praktycznych należy stosować wysokie poziomy klasyfikacji sektorów. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2223/96⁽³⁾ określa się sektory instytucjonalne, które można wykorzystać w celu zróżnicowania inwestycji funduszu według rodzaju

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1).

podmiotu gospodarczego. Dodatkowo w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ określała się statystyczną klasyfikację działalności gospodarczej, której najwyższy poziom (sekcja) jest właściwy w celu zapewnienia Jednolitej Radzie kryteriów zróżnicowania. Ponadto biorąc pod uwagę misję Funduszu, należy ograniczyć nie tylko bezpośrednią, lecz także pośrednią ekspozycję wobec sektora finansowego.

- (5) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie zróżnicowania geograficznego. Aby zapewnić wystarczające zróżnicowanie geograficzne, Jednolita Rada powinna stosować łatwo dostępne kryteria, mianowicie zasady, o których mowa w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, oparte na obliczeniu udziałów składek instytucji mających siedzibę w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich. Biorąc pod uwagę, że podstawą wspomnianych udziałów jest wielkość wpłacających składki instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz że udziały te są dostosowane do ich profilu ryzyka, zostaną one pozytywnie skorelowane w wielkością i głębokością odpowiednich rynków finansowych. Ponieważ inne względy mogą uzasadniać dodatkowe inwestycje w danym uczestniczącym państwie członkowskim, należy wprowadzić bufor w celu zwiększenia marginesu swobody Jednolitej Rady, zapewniając jednocześnie minimum zróżnicowania w wystarczającej liczbie uczestniczących państw członkowskich. Ponadto, ponieważ nie można obliczyć tych udziałów w odniesieniu do inwestycji w nieuczestniczących państwach członkowskich lub państwach trzecich, powinny być one objęte limitami ustalonymi przez Jednolitą Radę proporcjonalnie do udziałów uczestniczących państw członkowskich, w oparciu o podobieństwa występujące między państwami.
- (6) Należy zapewnić kryteria umożliwiające dalsze określenie proporcjonalnego zróżnicowania. Zgodnie z zasadami ostrożności Jednolita Rada powinna ograniczyć ekspozycję wobec jakiejkolwiek konkretnej emisji lub jakiegokolwiek konkretnego emitenta oraz stosować różne terminy zapadalności, aby zrealizować cele inwestycyjne. Jeżeli chodzi o poszczególne emisje, emitowanym papierom komercyjnym nadawany jest międzynarodowy kod identyfikujący papier wartościowy odpowiadający konkretnej inwestycji inwestora (pod względem terminu zapadalności, kwoty i innych cech charakterystycznych), tak aby inwestor posiadał 100 % papieru wartościowego, nawet jeśli nie posiada 100 % papierów komercyjnych w ramach całego programu emisji. Należy to uwzględnić przy ustalaniu limitów ekspozycji w przypadku konkretnej emisji. Ponadto, ponieważ nieodwołalne zobowiązania płatnicze mogą stanowić znaczną część całkowitej kwoty składek na rzecz funduszu, Jednolita Rada, monitorując całość swojego ogólnego ryzyka koncentracji, powinna również uwzględnić zabezpieczenie ustanowione w celu zabezpieczenia nieodwołalnych zobowiązań płatniczych.
- (7) Biorąc pod uwagę konieczność ustanowienia bezpiecznej i ostrożnej strategii inwestycyjnej, Jednolita Rada powinna ograniczyć stosowanie instrumentów pochodnych. Aby ograniczyć ryzyko kredytowe kontrahenta, Jednolita Rada powinna wykorzystywać tylko instrumenty pochodne rozliczane przez kontrahenta centralnego zatwierdzonego i uznanego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾. Dokonywanie transakcji z niektórymi bankami centralnymi również może być zgodne z celem minimalizowania ryzyka kontrahenta, pod warunkiem właściwego kontrolowania innych czynników ryzyka, takich jak ryzyko kredytowe. Biorąc pod uwagę, że instrumenty pochodne są zwykle emitowane przez instytucje kredytowe oraz inne podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61, ogólny zakaz inwestowania w aktywa emitowane przez te podmioty określony w tym przepisie nie powinien mieć zastosowania do stosowania instrumentów pochodnych.
- (8) Jednolita Rada powinna dążyć wszelkimi staraniami, aby zapewnić zabezpieczenie ryzyka walutowego w formie koszyka walutowego państw członkowskich uczestniczących w funduszu w oparciu o zdolność finansową funduszu oraz przewidywane wypłaty zgodnie z aktualnymi informacjami, założeniami i scenariuszami warunków skrajnych. Zakres zabezpieczenia, a tym samym pozostałej otwartej ekspozycji walutowej, należy dostosować w celu ograniczenia ryzyka walutowego dla funduszu do poziomu, który jest właściwy i zgodny z celami inwestycyjnymi.
- (9) Jeżeli chodzi o zarządzanie ryzykiem Jednolita Rada powinna korzystać z najlepszych praktyk i stworzyć wewnętrzne zdolności i funkcje, aby stały się one skuteczne. Zasadniczym elementem tego procesu powinien być odpowiedni pomiar ryzyka.
- (10) Chociaż do prerogatyw Jednolitej Rady należy decydowanie o realizacji inwestycji, a zatem o outsourcingu części lub całości jej zadań inwestycyjnych, to z uwagi na interes publiczny związany ze zdolnością funduszu do nieprzerwanego wypełniania jego zadań Jednolita Rada powinna unikać wszelkich możliwych zachowań sprzecznych z ostrożnym i bezpiecznym postępowaniem oraz z jej ogólnymi celami inwestycyjnymi. W związku z tym Jednolita Rada powinna zlecać zadania inwestycyjne tylko takim zewnętrznym usługodawcom, którzy nie są przedsiębiorstwami ukierunkowanymi na zysk. Nie powinno to uniemożliwiać usługodawcom i Jednolitej Radzie zamawiania niezbędnych usług u innych osób trzecich do celów wykonywania zadań. Ponadto w każdym przypadku Jednolita Rada powinna zachować odpowiedzialność i nadzór, niezależnie od ewentualnej decyzji

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1);

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

w sprawie outsourcingu. Korzystając z najlepszych praktyk biznesowych w zakresie outsourcingu w sektorze finansowym, Jednolita Rada powinna w jak największym zakresie uwzględniać istniejące najlepsze praktyki, takie jak wytyczne Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie zlecania wykonywania zadań osobom trzecim.

- (11) Do czasu przyjęcia swojej pierwszej strategii inwestycyjnej Jednolita Rada powinna mieć możliwość wykonania przepisów art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, deponując środki w bankach centralnych. Podobnie należy umożliwić stosowanie danych szacunkowych w celu określenia limitów procentowych dotyczących koncentracji geograficznej ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, zanim faktyczne dane pozwalające na obliczenie tych limitów staną się dostępne.
- (12) Z uwagi na wyjątkowy charakter funduszu może się okazać, że ogólne zasady i kryteria dotyczące strategii inwestycyjnej funduszu i zasady zarządzania funduszem ustanowione w niniejszym rozporządzeniu wymagają przeglądu w stosunkowo krótkim czasie po ich wejściu w życie i po rozpoczęciu ich stosowania przez Jednolitą Radę. W tym celu Jednolita Rada powinna przekazać Komisji odpowiednie informacje na temat praktycznego stosowania tych nowych zasad po upływie jednego roku od ustanowienia funduszu z zastrzeżeniem przepisów art. 99 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2016 r., gdy fundusz zacznie funkcjonować zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady dotyczące inwestowania przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) kwot będących w dyspozycji jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”), o którym mowa w art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczenia złożonego z aktywów o niskim ryzyku nieobciążonych żadnymi prawami osób trzecich, pozostających do swobodnej dyspozycji Jednolitej Rady i przeznaczonych do wyłącznego wykorzystania przez Jednolitą Radę, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „sektory instytucjonalne” oznaczają sektory instytucjonalne zdefiniowane w pkt 1.28 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 2223/96;
- 2) „sektory działalności gospodarczej” oznaczają sekcje określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006;
- 3) „podmioty prawa publicznego” oznaczają podmioty prawa publicznego zdefiniowane w art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (⁽¹⁾);
- 4) „banki centralne wchodzące w skład ESBC” oznaczają banki centralne będące członkami ESBC zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (⁽²⁾).

Artykuł 3

Cele inwestycyjne

1. Jednolita Rada stosuje ostrożną i bezpieczną strategię inwestycyjną w celu utrzymania wartości kwot będących w dyspozycji funduszu oraz spełnienia wymogów dotyczących płynności funduszu. Jednolita Rada uwzględnia zarówno zdolność finansową funduszu, jak i oczekiwane wypłaty zgodnie z misją funduszu określoną w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Jednolita Rada uwzględnia wszystkie dostępne informacje oraz odpowiednie założenia i scenariusze warunków skrajnych.
2. Strategia inwestycyjna obejmuje określenie apetytu na ryzyko, tj. ilościowe określenie maksymalnej tolerowanej straty, której poniesienie jest możliwe w określonym horyzoncie czasowym z określonym prawdopodobieństwem.

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

3. Kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, inwestuje się łącznie jako jedną pulę zasobów, niezależnie od podziału funduszu na pule krajowe, jak określono w art. 77 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 4

Aktywa kwalifikowalne do celów inwestycji

1. Jednolita Rada ustala kwalifikowalność aktywów do inwestycji na podstawie wymogów ogólnych dotyczących aktywów płynnych instytucji kredytowych, ustanowionych w art. 7 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz w art. 7 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
2. Jednolita Rada inwestuje kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1, wyłącznie w aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 lit. a)–e) oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
3. Wymogi dotyczące instytucji kredytowych ustanowione w art. 10 ust. 1 lit. d) zdanie drugie, art. 10 ust. 1 lit. f) ppkt (iii), art. 11 ust. 1 lit. c) ppkt (iii), art. 11 ust. 1 lit. d) ppkt (v) oraz art. 12 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 nie mają zastosowania do Jednolitej Rady.
4. Jednolita Rada przeprowadza odpowiednią ocenę kwalifikowalnego składnika aktywów, zanim zainwestuje w taki składnik, w tym ocenę jego płynności i jakości kredytowej oraz zgodności z celami inwestycyjnymi określonymi w art. 3. Przy ustalaniu poziomu ostrożności pojedynczej inwestycji należy wziąć pod uwagę interakcję z całym portfelem inwestycyjnym.
5. W przypadku gdy którykolwiek składnik aktywów przestaje spełniać kryteria kwalifikowalności, Jednolita Rada stopniowo zmniejsza ekspozycję funduszu na dany składnik aktywów. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada dokonuje wspomnianego ograniczenia w terminie i w sposób, które pozwalają na zminimalizowanie ewentualnego wpływu na ceny rynkowe.

Artykuł 5

Struktura portfela

1. Jednolita Rada przestrzega następujących wymogów dotyczących struktury portfela funduszu:
 - a) co najmniej 60 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61;
 - b) co najmniej 30 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 10 ust. 1 lit. a)–e) i g) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61;
 - c) co najmniej 15 % portfela stanowią aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 12 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.
2. Do celów ust. 1 aktywa, które spełniają wymogi ustanowione w art. 15 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61, traktuje się w taki sam sposób jak aktywa stanowiące instrument bazowy danego przedsiębiorstwa.

Artykuł 6

Zróżnicowanie sektorowe

1. Inwestycje kwot będących w dyspozycji funduszu muszą być wystarczająco zróżnicowane pod względem sektorowym.
2. Jednolita Rada ogranicza ekspozycje wobec poszczególnych sektorów instytucjonalnych i wobec poszczególnych sektorów działalności gospodarczej.
3. Jednolita Rada uwzględnia fakt, że korelacje pomiędzy sektorami działalności gospodarczej mogą zmniejszyć faktyczne zróżnicowanie osiągnięte dzięki zastosowaniu przepisów ust. 2.
4. Poza przestrzeganiem wymogów określonych w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada ogranicza również ekspozycje pośrednie wobec emitentów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61.

Artykuł 7

Zróżnicowanie geograficzne

1. Inwestycje kwot będących w dyspozycji funduszu podlegają zróżnicowaniu pod względem geograficznym z uwzględnieniem ewentualnej struktury i elementów składowych wydatków funduszu oszacowanych w części II budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Ekspozycje na kwalifikowalne aktywa określone w art. 4, które zostały wyemitowane przez emitentów mających siedzibę w danym uczestniczącym państwie członkowskim, wyrażone jako odsetek całkowitych ekspozycji funduszu, nie stanowią ponad 1,2-krotności odsetka składek *ex ante* pobranych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 od instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium odpowiedniego państwa członkowskiego.
3. Ekspozycje na kwalifikowalne aktywa określone w art. 4, które zostały wyemitowane przez emitentów mających siedzibę w danym nieuczestniczącym państwie członkowskim lub w danym państwie trzecim, wyrażone jako odsetek całkowitych ekspozycji funduszu, muszą być wystarczająco zróżnicowane pod względem geograficznym, biorąc pod uwagę takie kryteria jak: wielkość gospodarki, wielkość i płynność rynku finansowego oraz dodatkowe możliwości inwestycyjne, w tym pod względem dywersyfikacji ryzyka.

Tego rodzaju ekspozycja w żadnym wypadku nie przekracza górnego limitu określonego w ust. 2.

Artykuł 8

Zróżnicowanie pod względem emitentów i emisji

1. Jednolita Rada ustala pułap wynoszący do 30 % dowolnej pojedynczej emisji, w którą można zainwestować kwoty będące w dyspozycji funduszu. Wspomniany pułap może zostać przekroczony wyłącznie wówczas, gdy z uwagi na charakter inwestycji zakup na dowolną kwotę papieru wartościowego w ramach takiej inwestycji skutkuje własnością 100 % papieru oznaczonego odpowiednim międzynarodowym kodem identyfikującym papier wartościowy (kodu ISIN).
2. Jednolita Rada ustala pułap w wysokości do 30 % w odniesieniu do łącznych emisji dowolnego emitenta, w które można zainwestować kwoty będące w dyspozycji funduszu.

Artykuł 9

Dodatkowe kryteria dotyczące zróżnicowania

1. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada stara się różnicować inwestycje pod względem terminów zapadalności.
2. Podejmując decyzję w sprawie zróżnicowania, Jednolita Rada uwzględnia elementy określone w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, płynność i inne cechy zabezpieczenia, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 10

Instrumenty pochodne

1. Jednolita Rada stosuje instrumenty pochodne wyłącznie do celów zarządzania ryzykiem, w tym zarządzania ryzykiem rynkowym i ryzykiem płynności. Jednolita Rada może przyjąć wytyczne w celu określenia kwalifikowalnych zastosowań instrumentów pochodnych.

2. Jednolita Rada stosuje wyłącznie instrumenty pochodne rozliczane przez:
 - a) kontrahenta centralnego, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z art. 14 lub 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub który jest uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; albo
 - b) bank centralny, pod warunkiem że ekspozycje wobec takiego banku centralnego lub rządu centralnego posiadają ocenę kredytową sporządzoną przez wyznaczoną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) odpowiadającą stopniowi jakości kredytowej równemu co najmniej 1 zgodnie z art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Wymóg ustanowiony w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 nie stosuje się do przypadków stosowania przez Jednolitą Radę instrumentów pochodnych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 11

Waluta

1. Jednolita Rada zabezpiecza się przed ryzykiem walutowym w euro lub w walutach uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro, aby zapewnić ograniczenie pozostałego ryzyka walutowego dla funduszu.
2. W celu zarządzania ryzykiem walutowym pomiędzy różnymi walutami, o których mowa w ust. 1, Jednolita Rada uwzględnia, w stosownych przypadkach, elementy określone w art. 3 ust. 1.

Artykuł 12

Dodatkowe zasady ogólne

1. W odniesieniu do wszystkich decyzji inwestycyjnych Jednolita Rada uwzględnia możliwy negatywny wpływ na zdolność kredytową funduszu, aby zabezpieczyć prerogatywy Jednolitej Rady zarówno w odniesieniu do alternatywnych sposobów finansowania, o których mowa w art. 73 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, jak i w zakresie dostępu do umów finansowych dotyczących natychmiastowej dostępności dodatkowych środków finansowych, o którym mowa w art. 74 tego rozporządzenia.
2. Nie naruszając art. 3, Jednolita Rada przeprowadza wszystkie transakcje związane z inwestycjami w ramach funduszu w sposób, który ogranicza ewentualny wpływ na ceny rynkowe, nawet w sytuacjach skrajnych warunków rynkowych.
3. Ponieważ natychmiastowe zainwestowanie kwot, o których mowa w art. 1 ust. 1, lub zbycie aktywów nabytych za te kwoty może wywrzeć wpływ na rynek, Jednolita Rada może do pewnego stopnia dopuścić do czasowego odstąpienia od ogólnych zasad i kryteriów dotyczących strategii inwestycyjnej funduszu.

Artykuł 13

Przegląd strategii

Jednolita Rada co roku dokonuje przeglądu strategii inwestycyjnej.

Artykuł 14

Administrowanie

1. Jednolita Rada przyjmuje ramy zarządzania obejmujące przydział zadań i obowiązków oraz niezbędne przekazywanie uprawnień w celu zapewnienia efektywnego wdrożenia strategii inwestycyjnej.
2. Jednolita Rada przyjmuje wewnętrzne standardy kontroli w celu weryfikowania spójności pomiędzy wdrożeniem strategii inwestycyjnej, strategią inwestycyjną a zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
3. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady informuje sesję plenarną o rezultatach wdrażania strategii inwestycyjnej.

4. Jednolita Rada przyjmuje wewnętrzne zasady i procedury niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.
5. Jednolita Rada może ustanowić komitet sesji plenarnej odpowiedzialny za wsparcie Jednolitej Rady w stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Zarządzanie ryzykiem

1. Jednolita Rada przestrzega zasad należytego zarządzania finansami i ryzykiem.
2. Jednolita Rada określa ilościowo wszystkie czynniki ryzyka i stosuje odpowiednie środki w celu zarządzania poszczególnymi rodzajami ryzyka i ich kontrolowania.
3. Jednolita Rada stosuje liczne miary ryzyka w odniesieniu do każdego rodzaju ryzyka, uwzględnia zarówno obecne, jak i przyszłościowe aspekty oraz korzysta z informacji ilościowych i jakościowych, aby uniknąć nadmiernego polegania na jednej mierze ryzyka.
4. Jednolita Rada uzupełnia regularny pomiar ryzyka testami warunków skrajnych i analizą scenariuszy, aby zidentyfikować obszary wysokiego ryzyka i ocenić połączone skutki wstrząsów finansowych.

Artykuł 16

Outsourcing

1. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym outsourcingu określonych działań powierzonych Jednolitej Radzie na mocy art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
2. Jednolita Rada może zlecić wykonywanie działań, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jednemu podmiotowi prawa publicznego, jednemu bankowi centralnemu wchodzącemu w skład ESBC, jednej instytucji międzynarodowej ustanowionej na mocy prawa międzynarodowego publicznego lub jednej instytucji na mocy prawa unijnego bądź kilku takim podmiotom, bankom lub instytucjom, pod warunkiem że wypracowały one odpowiedni sposób zarządzania podobnymi inwestycjami oraz bez uszczerbku dla możliwości zamawiania usług od osób trzecich przez usługodawcę.
3. W odniesieniu do uprawnień inwestycyjnych udzielanych usługodawcy przez Jednolitą Radę określa się wyraźne przynajmniej okres trwania, termin zapadalności oraz wymogi dotyczące kwalifikowalnego zakresu i benchmarkingu, a także ustala się ramy regularnego przedstawiania sprawozdań Jednolitej Radzie przez usługodawcę.
4. Każda umowa zawarta pomiędzy Jednolitą Radą a usługodawcą na działania, o których mowa w ust. 1, zawiera klauzule regulujące prawa Jednolitej Rady do odstąpienia od umowy, łańcuchy outsourcingu oraz niewykonanie zobowiązań przez usługodawcę.
5. Sesja wykonawcza Jednolitej Rady informuje sesję plenarną o planowanych decyzjach w sprawie outsourcingu.
6. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie wszystkich lub niektórych działań, o których mowa w ust. 1, zachowuje pełną odpowiedzialność za wywiązywanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz niniejszego rozporządzenia.
7. W przypadku podjęcia decyzji o outsourcingu jakichkolwiek działań, o których mowa w ust. 1, Jednolita Rada korzysta z najlepszych praktyk biznesowych w zakresie outsourcingu w sektorze finansowym.
8. Jeżeli Jednolita Rada zleca osobom trzecim wykonywanie wszystkich lub niektórych działań, o których mowa w ust. 1, zapewnia ona w każdym czasie, aby:
 - a) outsourcing nie skutkował przekazaniem odpowiedzialności spoczywającej na Jednolitej Radzie;
 - b) outsourcing nie wyłączał odpowiedzialności Jednolitej Rady na mocy art. 45 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ani jej niezależności na mocy art. 47 tego rozporządzenia;
 - c) outsourcing nie skutkował pozbawieniem Jednolitej Rady systemów i środków kontroli niezbędnych do zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażona;

- d) usługodawca stosował rozwiązania w zakresie ciągłości działania równoważne z rozwiązaniami stosowanymi przez Jednolitą Radę;
- e) Jednolita Rada zachowywała wiedzę fachową i zasoby niezbędne do oceny jakości świadczonych usług oraz organizacyjnej i kapitałowej adekwatności usługodawcy, a także do skutecznego nadzorowania funkcji objętych outsourcingiem oraz zarządzania ryzykiem związanym z outsourcingiem, jak również na bieżąco nadzorowała takie funkcje i zarządzała takim ryzykiem;
- f) Jednolita Rada posiadała bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji na temat działań zleconych osobom trzecim;
- g) usługodawca zapewniał ochronę wszelkich informacji poufnych związanych z Jednolitą Radą.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Przed przyjęciem swojej pierwszej strategii inwestycyjnej Jednolita Rada może zdeponować wszystkie kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 1, w bankach centralnych jednego państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich.
2. Przed wykonaniem po raz pierwszy wymaganych obliczeń w celu ustalenia odsetków, o których mowa w art. 7 ust. 2, Jednolita Rada w celu stosowania przepisów art. 7 ust. 2 i 3 może wykorzystać dane szacunkowe.

Artykuł 18

Sprawozdanie

Jednolita Rada przedstawia Komisji sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/452**z dnia 29 marca 2016 r.****zmieniające załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości kaptanu, propikonazolu i spiroksaminy w określonych produktach oraz na ich powierzchni****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a) oraz art. 49 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) kaptanu, propikonazolu i spiroksaminy zostały określone w załączniku II i części B załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (2) W odniesieniu do kaptanu Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”) przedłożył uzasadnioną opinię w sprawie obecnych NDP zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 w związku z jego art. 12 ust. 1 ⁽²⁾. Urząd zaproponował zmianę definicji pozostałości w odniesieniu do produktów roślinnych. Zalecił podwyższenie lub utrzymanie obecnych NDP w odniesieniu do niektórych produktów. Urząd stwierdził, że w przypadku NDP dotyczących jabłek, gruszek, pigw, owoców nieszpulki zwyczajnej, owocu nieśpliku japońskiego, moreli, czereśni, brzoskwiń, śliwek, truskawek, jeżyn, malin, borówek amerykańskich, porzeczek, agrestu, pomidorów brakuje pewnych informacji i osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. Ponieważ konsumenci nie są narażeni na ryzyko, NDP w odniesieniu do tych produktów należy wyznaczyć w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 na dotychczasowym poziomie lub na poziomie określonym przez Urząd. Wspomniane NDP poddane zostaną przeglądowi, w którym uwzględnione zostaną informacje dostępne w ciągu dwóch lat od opublikowania niniejszego rozporządzenia. Urząd stwierdził, że w przypadku NDP dotyczących migdałów, winogron stołowych, winogron do produkcji wina, ziemniaków, ogórków, melonów, endywii, porów, kukurydzy oraz sorgo japońskiego brak jest jakichkolwiek informacji i że osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. NDP w odniesieniu do tych produktów należy wyznaczyć na poziomie określonej granicy oznaczalności.
- (3) W odniesieniu do propikonazolu Urząd przedłożył uzasadnioną opinię w sprawie obecnych NDP zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 w związku z jego art. 12 ust. 1 ⁽³⁾. Urząd stwierdził, że w przypadku NDP w odniesieniu do grejpfrutów, cytryn, lim/limonek, mandarynek, jabłek, moreli, winogron stołowych i winogron do produkcji wina, bananów, ziaren rzepaku, ziaren owsa zwyczajnego, ziaren ryżu siewnego, ziaren żyta zwyczajnego, ziaren pszenicy zwyczajnej, korzeni buraka cukrowego, mięśni i tłuszczu świni, mięśni i tłuszczu bydła, mięśni i tłuszczu owiec, mięśni i tłuszczu kóz, mięśni i tłuszczu drobiu, mleka bydła, owiec i kóz oraz jaj ptasich brakuje pewnych informacji i że osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. Ponieważ konsumenci nie są narażeni na ryzyko, NDP w odniesieniu do tych produktów należy wyznaczyć w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 na dotychczasowym poziomie lub na poziomie określonym przez Urząd. Wspomniane NDP poddane zostaną przeglądowi, w którym uwzględnione zostaną informacje dostępne w ciągu dwóch lat od opublikowania niniejszego rozporządzenia. Urząd stwierdził, że w przypadku NDP dotyczących migdałów, czereśni, śliwek, truskawek, porzeczek (czerwonych, czarnych i białych), agrestu, papryki, ogórków, karczochów zwyczajnych, orzeszków ziemnych oraz herbaty brak jest jakichkolwiek informacji i że osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. NDP w odniesieniu do tych produktów należy wyznaczyć na poziomie określonej granicy oznaczalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2014 r. „Reasoned opinion on the review of the existing maximum residue levels (MRLs) for captan according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005” (Uzasadniona opinia dotycząca przeglądu obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) kaptanu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005). Dziennik EFSA 2014;12(4):3663 [55 s.].

⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Review of the existing maximum residue levels (MRLs) for propiconazole according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005” (Przegląd obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) propikonazolu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005). Dziennik EFSA 2015;13(1):3975.

- (4) W odniesieniu do spiroksaminy Urząd przedłożył uzasadnioną opinię w sprawie obecnych NDP zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 w związku z jego art. 12 ust. 1 ⁽¹⁾. Urząd zaproponował zmianę definicji pozostałości i stwierdził, że w przypadku NDP dotyczących winogron stołowych i winogron do produkcji wina, bananów, jęczmienia, owsa zwyczajnego, żyta zwyczajnego, pszenicy zwyczajnej, mięśni, tłuszczu i wątroby drobiu oraz jaj ptasich brakuje pewnych informacji i że osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. Ponieważ konsumenci nie są narażeni na ryzyko, NDP w odniesieniu do tych produktów należy wyznaczyć w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 na dotychczasowym poziomie lub na poziomie określonym przez Urząd. Wspomniane NDP poddane zostaną przeglądowi, w którym uwzględnione zostaną informacje dostępne w ciągu dwóch lat od opublikowania niniejszego rozporządzenia. Ponieważ definicja pozostałości dla towarów pochodzenia zwierzęcego powinna brzmieć „metabolit M06 kwasu karboksylowego spiroksaminy wyrażony jako spiroksamina (suma izomerów)”, dostępne są wystarczające informacje, by ustanowić NDP w odniesieniu do: mięśni, tłuszczu, wątroby, nerki świń; mięśni, tłuszczu, wątroby, nerki bydła; mięśni, tłuszczu, wątroby, nerki owiec; mięśni, tłuszczu, wątroby, nerki kóz; mleka (bydła, owiec, kóz). Ponieważ NDP dotyczące jęczmienia i owsa zwyczajnego, wynoszące 0,4 mg/kg oparto na dobrej praktyce rolniczej, którą przestano wspierać, należy obniżyć NDP tych produktów do 0,05 mg/kg.
- (5) W odniesieniu do produktów, w przypadku których nie zezwala się na stosowanie danego środka ochrony roślin i dla których nie istnieją tolerancje przywozowe ani kodeksowe najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (CXL), NDP należy ustalić na poziomie określonej granicy oznaczalności lub wartości wzorcowej NDP, jak określono w art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (6) Komisja zasięgnęła rady laboratoriów referencyjnych UE do spraw pozostałości pestycydów odnośnie do potrzeby dostosowania niektórych granic oznaczalności. W odniesieniu do kilku substancji laboratoria te stwierdziły, że w przypadku niektórych towarów rozwój techniczny wymaga ustalenia określonych granic oznaczalności.
- (7) Na podstawie uzasadnionych opinii Urzędu oraz po uwzględnieniu czynników istotnych dla rozpatrywanej kwestii stwierdzono, że odnośne zmiany NDP spełniają wymogi art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (8) Za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu zostały przeprowadzone konsultacje na temat nowych NDP z partnerami handlowymi Unii. Od kilku państw trzecich otrzymano komentarze dotyczące nowych definicji pozostałości oraz NDP kaptanu w winogronach stołowych. Należy tymczasowo utrzymać obecne definicje pozostałości oraz NDP, aby umożliwić uzyskanie danych dotyczących pozostałości w winogronach stołowych, zgodnych z niedawno zaproponowanymi definicjami pozostałości. Wspomniany NDP poddany zostanie przeglądowi, w którym uwzględnione zostaną informacje dostępne w ciągu dwóch lat od opublikowania niniejszego rozporządzenia.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.
- (10) Aby umożliwić normalny obrót produktami, ich przetwarzanie i konsumpcję, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć przepisy przejściowe dla produktów, które zostały wyprodukowane przed zmianą NDP i w przypadku których informacje wskazują, że utrzymany jest wysoki poziom ochrony konsumentów.
- (11) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin przed rozpoczęciem stosowania zmienionych NDP, aby umożliwić państwom członkowskim, państwom trzecim i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających ze zmiany NDP.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Review of the existing maximum residue levels (MRLs) for spiroxamine according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005” (Przegląd obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) spiroksaminy zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005). Dziennik EFSA 2015;13(1):3992.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w brzmieniu przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem jest nadal stosowane w odniesieniu do produktów, które zostały wyprodukowane przed dniem 19 października 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 19 października 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II kolumny dotyczące kaptanu, propikonazolu i spiroksaminy otrzymują brzmienie:

„Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) ^(*)	Suma kaptanu i THPI wyrażona jako kaptan (R) (A)	Propikonazol (suma izomerów) (F)	Spiroksamina (suma izomerów) (A) (R)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0100000	OWOCE, ŚWIEŻE lub MROŻONE; ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH			
0110000	Owoce cytrusowe	0,03 (*)		0,01 (*)
0110010	Grejpfruty		5 (+)	
0110020	Pomarańcze		9	
0110030	Cytryny		5 (+)	
0110040	Limy/limonki		5 (+)	
0110050	Mandarynki		5 (+)	
0110990	Pozostałe		0,01 (*)	
0120000	Orzechy z drzew orzechowych	0,07 (*)		0,05 (*)
0120010	Migdały		0,01 (*)	
0120020	Orzechy brazylijskie		0,01 (*)	
0120030	Orzechy nerkowca		0,01 (*)	
0120040	Kasztany jadalne		0,01 (*)	
0120050	Orzechy kokosowe		0,01 (*)	
0120060	Orzechy laskowe/Orzechy leszczyny pospolitej		0,01 (*)	
0120070	Orzechy makadamiove/Orzechy makadamii trójlistnej		0,01 (*)	
0120080	Orzechy pekan		0,02 (*)	
0120090	Orzeszki piniowe		0,01 (*)	
0120100	Orzeszki pistacjowe		0,01 (*)	
0120110	Orzechy włoskie		0,01 (*)	
0120990	Pozostałe		0,01 (*)	
0130000	Owoce ziarnkowe	10 (+)		0,01 (*)
0130010	Jabłka		0,15 (+)	
0130020	Gruszki		0,01 (*)	
0130030	Pigwy		0,01 (*)	
0130040	Owoce nieszpulki zwyczajnej		0,01 (*)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0130050	Owoc nieśpłika japońskiego/Owoc miszpelnika japońskiego		0,01 (*)	
0130990	Pozostałe		0,01 (*)	
0140000	Owoce pestkowe			0,01 (*)
0140010	Morele	6 (+)	0,15 (+)	
0140020	Czereśnie	6 (+)	0,01 (*)	
0140030	Brzoskwinie	6 (+)	5	
0140040	Śliwki	10 (+)	0,01 (*)	
0140990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	
0150000	Owoce jagodowe i drobne owoce			
0151000	a) <i>winogrona</i>		0,3 (+)	
0151010	Winogrona stołowe	0,03 (*)		0,6 (+)
0151020	Winogrona do produkcji wina	0,02 (*) (+)		0,5 (+)
0152000	b) <i>truskawki</i>	1,5 (+)	0,01 (*)	0,01 (*)
0153000	c) <i>owoce leśne</i>		0,01 (*)	0,01 (*)
0153010	Jeżyny	20 (+)		
0153020	Jeżyny popielice	0,03 (*)		
0153030	Maliny (czerwone i żółte)	20 (+)		
0153990	Pozostałe	0,03 (*)		
0154000	d) <i>pozostałe drobne owoce i jagody</i>			0,01 (*)
0154010	Borówki amerykańskie	30 (+)	0,01 (*)	
0154020	Żurawiny	0,03 (*)	0,3	
0154030	Porzeczki (czarne, czerwone i białe)	30 (+)	0,01 (*)	
0154040	Agrest (zielony, czerwony i żółty)	30 (+)	0,01 (*)	
0154050	Róża dzika	0,03 (*)	0,01 (*)	
0154060	Morwy (czarne i białe)	0,03 (*)	0,01 (*)	
0154070	Głóg włoski	0,03 (*)	0,01 (*)	
0154080	Bez czarny	0,03 (*)	0,01 (*)	
0154990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	
0160000	Owoce różne z	0,03 (*)		
0161000	a) <i>jadalną skórką</i>		0,01 (*)	0,01 (*)
0161010	Daktyle			
0161020	Figi			
0161030	Oliwki stołowe			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0161040	Kumkwat			
0161050	Karambola			
0161060	Szaron/Persymona/Kaki/Huma wschodnia			
0161070	Czapetka kuminowa			
0161990	Pozostałe			
0162000	b) <i>niejadalną skórką, małe</i>		0,01 (*)	0,01 (*)
0162010	Kiwi (zielone, czerwone, żółte)			
0162020	Liczi chińskie/Śliwka chińska			
0162030	Marakuja/Męczennica jadalna			
0162040	Owoc opuncji figowej/Figa indyjska			
0162050	Caimito			
0162060	Owoc hebanowca wirginijskiego/Owoc hurmy wirginijskiej			
0162990	Pozostałe			
0163000	c) <i>niejadalną skórką, duże</i>			
0163010	Awokado		0,01 (*)	0,01 (*)
0163020	Banany		0,15 (+)	3 (+)
0163030	Mango		0,01 (*)	0,01 (*)
0163040	Papaja		0,01 (*)	0,01 (*)
0163050	Granaty/Jabłka granatu		0,01 (*)	0,01 (*)
0163060	Czerymoja		0,01 (*)	0,01 (*)
0163070	Gujawa/Gruszla		0,01 (*)	0,01 (*)
0163080	Ananasy		0,02 (*)	0,01 (*)
0163090	Owoce chlebowca		0,01 (*)	0,01 (*)
0163100	Owoce duriana właściwego		0,01 (*)	0,01 (*)
0163110	Owoce flaszowca miękkościernistego/Owoce guanabany		0,01 (*)	0,01 (*)
0163990	Pozostałe		0,01 (*)	0,01 (*)
0200000	WARZYWA, ŚWIEŻE lub MROŻONE			
0210000	Warzywa korzeniowe i bulwiaste	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0211000	a) <i>ziemniaki</i>			
0212000	b) <i>tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste</i>			
0212010	Maniok jadalny/Podpłomycz najużyteczniejszy			
0212020	Kartofel słodki/Batat			
0212030	Pochrzym			
0212040	Maranta trzcinowata			
0212990	Pozostałe			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0213000	c) <i>pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego</i>			
0213010	Buraki			
0213020	Marchew			
0213030	Seler zwyczajny			
0213040	Chrzan pospolity			
0213050	Słonecznik bulwiasty			
0213060	Pasternak			
0213070	Korzeń pietruszki zwyczajnej			
0213080	Rzodkiew			
0213090	Kozibród porolistny/Salsefia			
0213100	Brukiew/Karpiel			
0213110	Rzepa biała/Rzepa jadalna			
0213990	Pozostałe			
0220000	Warzywa cebulowe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0220010	Czosnek			
0220020	Cebula			
0220030	Szalonek			
0220040	Dymka/Cebula szczypiorowa i cebula siedmioletnia			
0220990	Pozostałe			
0230000	Warzywa owocowe			0,01 (*)
0231000	a) <i>rośliny psiankowate</i>			
0231010	Pomidory	1 (+)	3	
0231020	Papryka roczna	0,03 (*)	0,01 (*)	
0231030	Oberżyny/Bakłażany	0,03 (*)	0,01 (*)	
0231040	Piżmian jadalny/Ketmia jadalna/Okra	0,03 (*)	0,01 (*)	
0231990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	
0232000	b) <i>dyniowate z jadalną skórką</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	
0232010	Ogórki			
0232020	Korniszony			
0232030	Cukinie			
0232990	Pozostałe			
0233000	c) <i>dyniowate z niejadalną skórką</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	
0233010	Melony			
0233020	Dynie olbrzymie			
0233030	Arbuzy			
0233990	Pozostałe			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0234000	d) <i>kukurydza cukrowa</i>	0,03 (*)	0,05	
0239000	e) <i>pozostałe warzywa owocowe</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	
0240000	Warzywa kapustne (oprócz korzeni warzyw kapustnych oraz oprócz kapustnych o młodych/drobnych liściach)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0241000	a) <i>kapustne kwitnące</i>			
0241010	Brokuły			
0241020	Kalafior			
0241990	Pozostałe			
0242000	b) <i>kapustne głowiaste</i>			
0242010	Brukselka/Kapusta brukselska			
0242020	Kapusta głowiasta			
0242990	Pozostałe			
0243000	c) <i>kapustne liściowe</i>			
0243010	Kapusta pekińska/Kapusta petsai			
0243020	Jarmuż			
0243990	Pozostałe			
0244000	d) <i>kalarepa</i>			
0250000	Warzywa liściowe, zioła, kwiaty jadalne			
0251000	a) <i>sałaty i warzywa saładowe</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0251010	Rozpunka warzywna			
0251020	Sałaty			
0251030	Endywia o liściach szerokich			
0251040	Rzeżucha i inne kielki i pędy			
0251050	Gorzycznik wiosenny			
0251060	Rokietta siewna/rukola			
0251070	Gorzycza sarepska			
0251080	Warzywa o młodych/drobnych liściach (w tym gatunki warzyw kapustnych)			
0251990	Pozostałe			
0252000	b) <i>szpinak i podobne liście</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0252010	Szpinak			
0252020	Portulaka pospolita			
0252030	Boćwina			
0252990	Pozostałe			
0253000	c) <i>liście winorośli lub podobne gatunki</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0254000	d) <i>rukiew wodna</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0255000	e) <i>cykoria warzywna/cykoria liściasta/cykoria bruk-selska</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0256000	f) <i>zioła, kwiaty jadalne</i>	0,06 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
0256010	Trybula			
0256020	Szczypiorek			
0256030	Liście selera			
0256040	Pietruszka – nać			
0256050	Szałwia lekarska			
0256060	Rozmaryn lekarski			
0256070	Tymianek pospolity/Macierzanka tymianek			
0256080	Bazylija pospolita i kwiaty jadalne			
0256090	Liście laurowe/Wawrzyn szlachetny/Laur szlachetny			
0256100	Estragon			
0256990	Pozostałe			
0260000	Warzywa strączkowe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0260010	Fasola (w strąkach)			
0260020	Fasola (bez strąków)			
0260030	Groch (w strąkach)			
0260040	Groch (bez strąków)			
0260050	Soczewica			
0260990	Pozostałe			
0270000	Warzywa łodygowe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0270010	Szparagi			
0270020	Karczochy hiszpańskie			
0270030	Seler			
0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski			
0270050	Karczochy zwyczajne			
0270060	Pory			
0270070	Rabarbar			
0270080	Pędy bambusa			
0270090	Rdzenie palmowe			
0270990	Pozostałe			
0280000	Grzyby, mchy i porosty	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0280010	Grzyby uprawne			
0280020	Grzyby dzikie			
0280990	Mchy i porosty			
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH	0,07 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)
0300010	Fasola			
0300020	Soczewica			
0300030	Groch			
0300040	Łubin biały			
0300990	Pozostałe			
0400000	NASIONA I OWOCE OLEISTE	0,07 (*)		0,05 (*)
0401000	Nasiona oleiste			
0401010	Siemię lniane		0,01 (*)	
0401020	Orzeszki ziemne/Orzechy arachidowe		0,01 (*)	
0401030	Nasiona maku		0,01 (*)	
0401040	Ziarna sezamu		0,01 (*)	
0401050	Ziarna słonecznika		0,01 (*)	
0401060	Ziarna rzepaku		0,05 (+)	
0401070	Ziarna soi zwyczajnej		0,07	
0401080	Nasiona gorczycy		0,01 (*)	
0401090	Nasiona bawełny		0,01 (*)	
0401100	Nasiona dyni		0,01 (*)	
0401110	Nasiona krokoszu barwierskiego		0,01 (*)	
0401120	Nasiona ogórecznika lekarskiego		0,01 (*)	
0401130	Nasiona lnicznika siewnego		0,01 (*)	
0401140	Nasiona konopi siewnych		0,01 (*)	
0401150	Rącznik pospolity		0,01 (*)	
0401990	Pozostałe		0,01 (*)	
0402000	Owoce oleiste		0,01 (*)	
0402010	Oliwki do produkcji oliwy			
0402020	Nasiona palm olejowych			
0402030	Owoce palm olejowych			
0402040	Puchowiec pięciopręcikowy/Drzewo kapokowe			
0402990	Pozostałe			
0500000	ZBOŻA	0,07 (*)		
0500010	Jęczmień		0,3 (+)	0,05 (+)
0500020	Gryka zwyczajna i pozostałe zboża rzekome		0,01 (*)	0,01 (*)
0500030	Kukurydza		0,05	0,01 (*)
0500040	Proso zwyczajne		0,01 (*)	0,01 (*)
0500050	Owies zwyczajny		0,3 (+)	0,05 (+)
0500060	Ryż siewny		1,5 (+)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0500070	Żyto zwyczajne		0,04 (+)	0,05 (+)
0500080	Sorgo japońskie		0,01 (*)	0,01 (*)
0500090	Pszenica zwyczajna		0,04 (+)	0,05 (+)
0500990	Pozostałe		0,01 (*)	0,01 (*)
0600000	HERBATY, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE, KAKAO I SZARAŃCZYN STRĄKOWY	0,1 (*)		0,05 (*)
0610000	Herbaty		0,05 (*)	
0620000	Ziarna kawy		0,02	
0630000	Napary ziołowe z		0,05 (*)	
0631000	a) <i>kwiatów</i>			
0631010	Rumian szlachetny/Rumianek rzymski			
0631020	Ketmia szczawiowa			
0631030	Róża			
0631040	Jaśmin			
0631050	Lipa			
0631990	Pozostałe			
0632000	b) <i>liści i ziół</i>			
0632010	Truskawka			
0632020	Aspalat prosty			
0632030	Ostrokrzew paragwajski			
0632990	Pozostałe			
0633000	c) <i>korzeni</i>			
0633010	Kozłek lekarski			
0633020	Żeń-szeń			
0633990	Pozostałe			
0639000	d) <i>wszelkich pozostałych części rośliny</i>			
0640000	Ziarna kakaowe		0,05 (*)	
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański		0,05 (*)	
0700000	CHMIEL	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0800000	PRZYPRAWY			
0810000	Przyprawy nasienne	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzeniec anyż			
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin			
0810030	Seler			
0810040	Kolendra siewna			
0810050	Kmin rzymski			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0810060	Koper ogrodowy			
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski			
0810080	Kozieradka pospolita			
0810090	Gałka muszkatołowa			
0810990	Pozostałe			
0820000	Przyprawy owocowe	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski			
0820020	Pieprz syczański			
0820030	Kminek zwyczajny			
0820040	Kardamon malabarski			
0820050	Jagody jałowca			
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)			
0820070	Wanilia			
0820080	Tamarynd			
0820990	Pozostałe			
0830000	Przyprawy korowe	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0830010	Cynamon			
0830990	Pozostałe			
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączowe			
0840010	Lukrecja	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0840020	Imbir	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0840030	Kurkuma	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0840040	Chrzan pospolity	(+)	(+)	(+)
0840990	Pozostałe	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0850000	Przyprawy pączkowe	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0850010	Goździki			
0850020	Kapary			
0850990	Pozostałe			
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0860010	Szafran			
0860990	Pozostałe			
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
0870010	Kwiat muszkatołowy			
0870990	Pozostałe			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE	0,03 (*)		0,01 (*)
0900010	Korzenie buraka cukrowego		0,15 (+)	
0900020	Trzcina cukrowa		0,02 (*)	
0900030	Cykoria podróżnik, korzenie		0,01 (*)	
0900990	Pozostałe		0,01 (*)	
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – ZWIERZĘTA LĄDOWE			
1010000	Tkanki z			
1011000	a) <i>świń</i>	0,03 (*)		0,02 (*)
1011010	Mięśnie		0,05 (+)	
1011020	Tkanka tłuszczowa		0,05 (+)	
1011030	Wątroba		0,5	
1011040	Nerka		0,5	
1011050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		0,5	
1011990	Pozostałe		0,01 (*)	
1012000	b) <i>bydła</i>			
1012010	Mięśnie	0,09	0,05 (+)	0,03
1012020	Tkanka tłuszczowa	0,06	0,07 (+)	0,05
1012030	Wątroba	0,09	0,5	0,3
1012040	Nerka	0,09	0,5	0,15
1012050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	0,09	0,5	0,3
1012990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1013000	c) <i>owiec</i>			
1013010	Mięśnie	0,09	0,05 (+)	0,03
1013020	Tkanka tłuszczowa	0,06	0,07 (+)	0,05
1013030	Wątroba	0,09	0,5	0,3
1013040	Nerka	0,09	0,5	0,15
1013050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	0,09	0,5	0,3
1013990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1014000	d) <i>kóz</i>			
1014010	Mięśnie	0,09	0,05 (+)	0,03
1014020	Tkanka tłuszczowa	0,06	0,07 (+)	0,05
1014030	Wątroba	0,09	0,5	0,3
1014040	Nerka	0,09	0,5	0,15
1014050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	0,09	0,5	0,3
1014990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1015000	e) <i>koniowatych</i>			
1015010	Mięśnie	0,09	0,05	0,03
1015020	Tkanka tłuszczowa	0,06	0,07	0,05
1015030	Wątroba	0,09	0,5	0,3
1015040	Nerka	0,09	0,5	0,15
1015050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	0,09	0,5	0,3
1015990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1016000	f) <i>drobiu</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	
1016010	Mięśnie		(+)	0,05 (+)
1016020	Tkanka tłuszczowa		(+)	0,05 (+)
1016030	Wątroba			0,2 (+)
1016040	Nerka			0,02 (*)
1016050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)			0,2
1016990	Pozostałe			0,02 (*)
1017000	g) <i>pozostałych zwierząt lądowych utrzymywanych w warunkach fermowych</i>			
1017010	Mięśnie	0,09	0,05	0,03
1017020	Tkanka tłuszczowa	0,06	0,07 (*)	0,05
1017030	Wątroba	0,09	0,5	0,3
1017040	Nerka	0,09	0,5	0,15
1017050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	0,09	0,5	0,3
1017990	Pozostałe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1020000	Mleko	0,03 (*)	0,01 (*)	0,015
1020010	Bydło		(+)	
1020020	Owce		(+)	
1020030	Kozy		(+)	
1020040	Konie			
1020990	Pozostałe			
1030000	Jaja ptasie	0,03 (*)	0,01 (*) (+)	0,05 (+)
1030010	Kury			
1030020	Kaczki			
1030030	Gęsi			
1030040	Przepiórki			
1030990	Pozostałe			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
1050000	Płazy i gady	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1060000	Bezkłęgowe zwierzęta lądowe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
1070000	Dzikie kłęgowe zwierzęta lądowe	0,03 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.

(**) Kombinacja pestycydu-numeru kodu, dla której stosuje się NDP określony w załączniku III część B.

(*) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.

(F) = Rozpuszczalny w tłuszczach

Suma kaptanu i THPI wyrażona jako kaptan (R) (A)

(A) = Przypis dotyczący definicji pozostałości: Laboratoria referencyjne UE stwierdziły, że wzorzec odniesienia dla 3-OH THPI i 5-OH THPI jest niedostępny na rynku. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni dostępność na rynku wzorca odniesienia, o którym mowa w pierwszym zdaniu, do dnia 30 marca 2017 r. lub, jeśli wzorzec ten nie będzie dostępny na rynku w tym terminie, uwzględni jego niedostępność.

(R) = Definicja pozostałości różni się dla następujących kombinacji pestycydu-numeru kodu:

kod 1000000 oprócz 1040000: suma THPI, 3-OH THPI i 5-OH THPI wyrażona jako kaptan; kod 0151020: kaptan

(+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące metod analitycznych są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0130000 Owoce ziarnkowe

0130010 Jabłka

0130020 Gruszki

0130030 Pigwy

0130040 Owoce niespółki zwyczajnej

0130050 Owoc nieśpółki japońskiego/Owoc miszpełnika japońskiego

0140010 Morele

0140020 Czereśnie

0140030 Brzoskwinie

0140040 Śliwki

(+) Brakuje badań pozostałości w odniesieniu do definicji pozostałości: suma kaptanu i THPI wyrażona jako kaptan. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0151020 Winogrona do produkcji wina

(+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące metod analitycznych są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0152000 b) truskawki

0153010 Jeżyny

0153030 Maliny (czerwone i żółte)

0154010 Borówki amerykańskie

0154030 Porzeczki (czarne, czerwone i białe)

0154040 Agrest (zielony, czerwony i żółty)

0231010 Pomidory

- (+) Najwyższym dopuszczalnym poziomem pozostałości mającym zastosowanie dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w grupie przypraw (kod 0840040) jest poziom określony dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w kategorii warzyw, w grupie warzyw korzeniowych i bulwiastych (kod 0213040), przy uwzględnieniu zmian w poziomach w wyniku przetwarzania (suszenia) zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

0840040 Chrzan pospolity

Propikonazol (suma izomerów) (F)

- (+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że niedostępne są pewne informacje dotyczące badań pozostałości obejmujących analizę związku macierzystego i metabolitów, z których może powstać kwas 2,4-dichlorobenzoesowy, oraz dane toksykologiczne dotyczące metabolitów, z których może powstać kwas 2,4-dichlorobenzoesowy. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0110010 Grejpfruty

0110030 Cytryny

0110040 Limy/limonki

0110050 Mandarynki

0130010 Jabłka

0140010 Morele

0151000 a) winogrona

0151010 Winogrona stołowe

0151020 Winogrona do produkcji wina

0163020 Banany

0401060 Ziarna rzepaku

0500010 Jęczmień

0500050 Owies zwyczajny

0500060 Ryż siewny

0500070 Żyto zwyczajne

0500090 Pszenica zwyczajna

- (+) Najwyższym dopuszczalnym poziomem pozostałości mającym zastosowanie dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w grupie przypraw (kod 0840040) jest poziom określony dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w kategorii warzyw, w grupie warzyw korzeniowych i bulwiastych (kod 0213040), przy uwzględnieniu zmian w poziomach w wyniku przetwarzania (suszenia) zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

0840040 Chrzan pospolity

- (+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że niedostępne są pewne informacje dotyczące badań pozostałości obejmujących analizę związku macierzystego i metabolitów, z których może powstać kwas 2,4-dichlorobenzoesowy, oraz dane toksykologiczne dotyczące metabolitów, z których może powstać kwas 2,4-dichlorobenzoesowy. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0900010 Korzenie buraka cukrowego

- (+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne dane dotyczące toksyczności metabolitów, z których może powstać kwas 2,4-dichlorobenzoesowy, są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

1011010 Mięśnie

1011020 Tkanka tłuszczowa

1012010 Mięśnie

1012020 Tkanka tłuszczowa

1013010	Mięśnie
1013020	Tkanka tłuszczowa
1014010	Mięśnie
1014020	Tkanka tłuszczowa
1016010	Mięśnie
1016020	Tkanka tłuszczowa
1020010	Bydło
1020020	Owce
1020030	Kozy
1030000	Jaja ptasie
1030010	Kury
1030020	Kaczki
1030030	Gęsi
1030040	Przepiórki
1030990	Pozostałe

Spiroksamina (suma izomerów) (A) (R)

(A) = Laboratoria referencyjne UE stwierdziły, że wzorzec odniesienia dla metabolitu M06 kwasu karboksylowego spiroksaminy jest niedostępny na rynku. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni dostępność na rynku wzorca odniesienia, o którym mowa w pierwszym zdaniu, do dnia 30 marca 2017 r. lub, jeśli wzorzec ten nie będzie dostępny na rynku w tym terminie, uwzględni jego niedostępność.

(R) = Definicja pozostałości różni się dla następujących kombinacji pestycydu-numeru kodu:

Spiroksamina – kod 1000000 oprócz 1040000: metabolit M06 kwasu karboksylowego spiroksaminy wyrażony jako spiroksamina (suma izomerów)

(+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące stabilności przy przechowywaniu i dane dotyczące toksyczności metabolitów roślin są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0151010 Winogrona stołowe**0151020 Winogrona do produkcji wina**

(+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne dane dotyczące toksyczności metabolitów roślin są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0163020 Banany

(+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące stabilności przy przechowywaniu są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0500010 Jęczmień**0500050 Owies zwyczajny****0500070 Żyto zwyczajne****0500090 Pszenica zwyczajna**

(+) Najwyższym dopuszczalnym poziomem pozostałości mającym zastosowanie dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w grupie przypraw (kod 0840040) jest poziom określony dla chrzanu pospolitego (*Armoracia rusticana*) w kategorii warzyw, w grupie warzyw korzeniowych i bulwiastych (kod 0213040), przy uwzględnieniu zmian w poziomach w wyniku przetwarzania (suszenia) zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

0840040 Chrzan pospolity

- (+) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące badań żywieniowych zgodne z proponowanymi definicjami pozostałości są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 30 marca 2018 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

1016010	Mięśnie
1016020	Tkanka tłuszczowa
1016030	Wątroba
1030000	Jaja ptasie
1030010	Kury
1030020	Kaczki
1030030	Gęsi
1030040	Przepiórki
1030990	Pozostałe”

- 2) w załączniku III część B skreśla się kolumny dotyczące kaptanu, propikonazolu i spiroksaminy.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/453**z dnia 29 marca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	109,3
	IL	136,2
	MA	67,4
	SN	144,4
	TR	94,3
	ZZ	110,3
0707 00 05	MA	77,1
	TR	137,0
	ZZ	107,1
0709 93 10	EG	44,3
	MA	41,8
	TR	159,5
	ZZ	81,9
0805 10 20	EG	51,3
	IL	69,5
	MA	55,6
	TN	69,7
	TR	72,3
	ZZ	63,7
0805 50 10	MA	85,8
	TR	88,5
	ZZ	87,2
0808 10 80	BR	91,0
	CL	130,3
	US	134,5
	ZA	99,3
	ZZ	113,8
0808 30 90	AR	78,4
	CL	163,1
	CN	88,3
	TR	159,2
	ZA	121,7
	ZZ	122,1

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2016/454

z dnia 22 marca 2016 r.

w sprawie mianowania trzech sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 257 akapit czwarty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze skutkiem od dnia 30 września 2014 r. wygaśł mandat dwóch sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (zwanego dalej „Sądem do spraw Służby Publicznej”), a ze skutkiem od dnia 31 sierpnia 2015 r. wygaśł mandat kolejnego sędziego. Konieczne jest zatem mianowanie na te zwolnione stanowiska trzech sędziów, zgodnie z art. 2 i art. 3 ust. 1 załącznika I do Protokołu nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (2) W następstwie zaproszenia do zgłaszania kandydatur, które zostało opublikowane w 2013 r.⁽¹⁾ w celu mianowania dwóch sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej, komitet ustanowiony na mocy art. 3 ust. 3 załącznika I do Protokołu nr 3 (zwany dalej „komitetem selekcyjnym”) wydał opinię oceniającą, czy kandydaci są odpowiedni do pełnienia funkcji sędziego Sądu do spraw Służby Publicznej. Komitet selekcyjny dołączył do swojej opinii listę z nazwiskami sześciu kandydatów o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie.
- (3) W następstwie porozumienia politycznego w sprawie reformy struktury sądowniczej Unii Europejskiej, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/2422⁽²⁾, Trybunał Sprawiedliwości przedstawił w dniu 17 listopada 2015 r. wniosek dotyczący rozpoznanienia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazania Sądowi Unii Europejskiej właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji sporów między Unią a jej pracownikami ze skutkiem od dnia 1 września 2016 r.
- (4) W tej sytuacji, z uwagi na ramy czasowe, nie należy publikować nowego zaproszenia do zgłaszania kandydatur, lecz sięgnąć do listy z sześcioma kandydatami o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie, która to lista została sporządzona przez komitet selekcyjny w następstwie zaproszenia do zgłaszania kandydatur opublikowanego w 2013 r.
- (5) Trzy osoby ze wspomnianej listy należy zatem mianować sędziami Sądu do spraw Służby Publicznej, zapewniając stworzenie zrównoważonego składu Sądu do spraw Służby Publicznej w odniesieniu do obywateli państw członkowskich należących z możliwie najszerszego obszaru geograficznego oraz w odniesieniu do reprezentowanych krajowych systemów sądowniczych. Trzy osoby na tej liście, o najbardziej odpowiednim doświadczeniu na najwyższym poziomie, to: Sean VAN RAEPENBUSCH, João SANT'ANNA oraz Alexander KORNEZOV. João SANT'ANNA i Alexander KORNEZOV powinni zostać mianowani ze skutkiem od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji. Ponieważ Sean VAN RAEPENBUSCH był już sędzią Sądu do spraw Służby Publicznej do dnia 30 września 2014 r. i nadal pełnił swoją funkcję w oczekiwaniu na decyzję Rady zgodnie z art. 5 Protokołu nr 3, należy mianować go na nową kadencję ze skutkiem od dnia następującego po dniu zakończenia jego poprzedniego mandatu.
- (6) Z art. 2 załącznika I do Protokołu nr 3 wynika, że wszelkie wolne stanowisko obsadza się przez mianowanie nowego sędziego na okres sześciu lat. Jednakże z chwilą rozpoczęcia stosowania proponowanego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazania Sądowi Unii Europejskiej właściwości do rozpoznawania w pierwszej instancji sporów między Unią a jej pracownikami Sąd do spraw Służby Publicznej przestanie istnieć, a mandat trzech sędziów mianowanych na mocy niniejszej decyzji wygaśnie *ipso facto* w dniu poprzedzającym dzień, w którym rozpocznie się stosowanie tego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. C 353 z 3.12.2013, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/2422 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Dz.U. L 341 z 24.12.2015, s. 14).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sędziami Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej zostają niniejszym mianowani:

- Sean VAN RAEPENBUSCH, ze skutkiem od dnia 1 października 2014 r.,
- João SANT'ANNA, ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2016 r.,
- Alexander KORNEZOV, ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/455**z dnia 22 marca 2016 r.**

w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących elementów projektu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia formalnie przystąpiła do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) decyzją Rady 98/392/WE⁽¹⁾ w odniesieniu do tych kwestii objętych UNCLOS, do których kompetencje zostały jej przekazane przez państwa członkowskie; Unia pozostaje jak dotąd jedyną organizacją międzynarodową, która jest stroną tej Konwencji w rozumieniu art. 305 ust. 1 lit. f) UNCLOS i art. 1 załącznika IX do niej.
- (2) Jako strona UNCLOS Unia, wraz z jej państwami członkowskimi, uczestniczyła w pracach utworzonej *ad hoc* nieformalnej otwartej grupy roboczej ONZ (zwanej dalej „grupą roboczą”) do zbadania kwestii odnoszących się do ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową. Na ostatnim posiedzeniu grupy roboczej zalecono opracowanie w ramach UNCLOS międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową (zwanego dalej „instrumentem”).
- (3) W następstwie zaleceń przyjętych przez grupę roboczą w dniu 23 stycznia 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło w dniu 19 czerwca 2015 r. rezolucję 69/292, w której ustanowiono, przed przeprowadzeniem konferencji międzyrządowej, komitet przygotowawczy, otwarty dla wszystkich państw będących członkami ONZ, członków wyspecjalizowanych agencji i stron UNCLOS, mający za zadanie przedłożenie Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ merytorycznych zaleceń dotyczących elementów projektu instrumentu. Komitet przygotowawczy rozpocznie prace w 2016 r. i do końca 2017 r. przedstawi sprawozdanie ze swojej działalności Zgromadzeniu, które podejmie decyzję o zwołaniu konferencji międzyrządowej oraz o dacie jej rozpoczęcia w celu rozważenia zaleceń komitetu przygotowawczego dotyczących wspomnianych elementów projektu oraz opracowania międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach UNCLOS.
- (4) Unia i państwa członkowskie są stronami UNCLOS. Unia wraz z państwami członkowskimi powinna uczestniczyć w negocjacjach dotyczących elementów projektu instrumentu, które zostaną opracowane przez komitet przygotowawczy. Prawa udziału Unii w posiedzeniu komitetu przygotowawczego zostały określone w pkt 1 lit. j) rezolucji 69/292.
- (5) Po niniejszej decyzji w sprawie podjęcia negocjacji i związanych z nimi wytycznych negocjacyjnych może zostać wydana na późniejszym etapie kolejna decyzja zawierająca wytyczne negocjacyjne dotyczące udziału w konferencji międzyrządowej.
- (6) Kwestie będące przedmiotem negocjacji mogą wchodzić w zakres kompetencji Unii, jak również w zakres kompetencji państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do prowadzenia, w imieniu Unii, negocjacji w kwestiach wchodzących w zakres kompetencji Unii i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy, dotyczących elementów projektu międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową podczas posiedzeń komitetu przygotowawczego ONZ ustanowionego na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 69/292.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

Artykuł 2

Komisja prowadzi negocjacje w imieniu Unii w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii oraz w przypadku których Unia przyjęła przepisy, zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi określonymi w addendum do niniejszej decyzji. Nie należy odczytywać tych wytycznych negocjacyjnych jako mających jakikolwiek wpływ na odpowiednie kompetencje Unii i państw członkowskich.

Artykuł 3

Komisja prowadzi negocjacje w konsultacji ze specjalnym komitetem, który zostaje niniejszym ustanowiony. Tym specjalnym komitetem jest Grupa Robocza ds. Prawa Morza (COMAR).

Artykuł 4

W zakresie, w jakim przedmiot negocjacji wchodzi w zakres kompetencji zarówno Unii, jak i państw członkowskich, Komisja i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować w procesie negocjacji, dążąc do zapewnienia jednności w reprezentowaniu Unii i państw członkowskich na arenie międzynarodowej.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest skierowana do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/456**z dnia 4 marca 2016 r.****w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii (EBC/2016/3)****(wersja przekształcona)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 ust. 1 i 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 stanowi, że Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwany dalej „Urzędem”) ma za zadanie wszczynanie i prowadzenie odnoszących się do nadużyć finansowych dochodzeń administracyjnych (zwanym dalej „dochodzeniami wewnętrznymi”) w instytucjach, organach, urzędach lub agencjach powołanych na mocy lub na podstawie Traktatów, w celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii. W tym celu Urząd prowadzi dochodzenia w poważnych sprawach związanych z wypełnianiem obowiązków służbowych, stanowiących zaniedbanie obowiązków urzędników i innych pracowników Unii, które może prowadzić do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w zależności od przypadku, postępowania karnego, lub równoważne niedopełnienie obowiązków przez członków instytucji i organów, szefów urzędów i agencji lub członków personelu instytucji, organów, urzędów lub agencji niepodlegających regulaminowi pracownikom urzędników i warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (zwanym dalej łącznie „regulaminami pracowniczymi”).
- (2) W odniesieniu do Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zakres tego typu obowiązków służbowych, w szczególności związanych z obowiązkiem profesjonalnego działania oraz zachowywania tajemnicy służbowej, został określony w: a) Warunkach zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego; b) Regulaminie pracowniczym Europejskiego Banku Centralnego; c) załączniku IIb do Warunków zatrudnienia dotyczącym warunków zatrudnienia krótkoterminowego oraz d) Regulaminie Europejskiego Banku Centralnego dotyczącym zatrudnienia krótkoterminowego; dodatkowe zasady zostały określone w: e) Kodeksie Postępowania dla członków Rady Prezesów ⁽²⁾; f) Uzupełniającym kodeksie kryteriów etycznych dla członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾ oraz g) Kodeksie Postępowania dla członków Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego ⁽⁴⁾ (zwanym dalej łącznie „warunkami zatrudnienia EBC”).
- (3) Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 przewiduje w art. 4 ust. 1, że w związku z ochroną interesów finansowych Unii oraz zwalczaniem nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii Urząd prowadzi dochodzenia administracyjne w instytucjach, organach, urzędach i agencjach zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz w decyzjach wydanych celem jego wykonania przez właściwe instytucje, organy, urzędy lub agencje. Art. 4 ust. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 stanowi, że instytucje, organy, urzędy lub agencje przyjmują decyzje, w których „określa się w szczególności zasadę dotyczącą spoczywającego na urzędnikach, innych pracownikach, członkach instytucji lub organów, szefów urzędów lub agencji lub członkach personelu obowiązku współpracy z Urzędem i

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1.⁽²⁾ Kodeks Postępowania dla członków Rady Prezesów (Dz.U. C 123 z 24.5.2002, s. 9).⁽³⁾ Uzupełniający kodeks kryteriów etycznych dla członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (wydany na podstawie art. 11 ust. 3 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego) (Dz.U. C 104 z 23.4.2010, s. 8).⁽⁴⁾ Kodeks postępowania członków Rady Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. C 93 z 20.3.2015, s. 2).

przekazywania mu informacji, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności dochodzenia wewnętrznego”. Zgodnie z orzecznictwem Unii Urząd może wszcząć dochodzenie jedynie na podstawie wystarczająco poważnych podejrzeń ⁽¹⁾.

- (4) Zgodnie z motywem 12 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 dochodzenia powinny być prowadzone zgodnie z Traktatami, w szczególności z Protokołem nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, z poszanowaniem regulaminów pracowniczych, jak również z poszanowaniem praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności zasady sprawiedliwości, prawa osób objętych dochodzeniem do wyrażania swoich poglądów co do faktów ich dotyczących oraz zasady, że wnioski z dochodzenia mogą się opierać wyłącznie na elementach posiadających wartość dowodową, a także zasad wspólnych dla państw członkowskich oraz uznawanych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, takich jak na przykład poufność porad prawnych (zwana dalej „tajemnicą adwokacką”). W tym celu instytucje, organy, urzędy i agencje powinny określić zasady prowadzenia dochodzeń wewnętrznych.
- (5) Decyzja EBC/2004/11 ⁽²⁾ została przyjęta w celu ustanowienia zasad przeprowadzania w EBC dochodzeń wewnętrznych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999 ⁽³⁾. Mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013, a od przyjęcia decyzji EBC/2004/11 powołano nowe organy EBC, należy dokonać przeglądu obecnych ram prawnych.
- (6) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁴⁾ ustanawia Radę ds. Nadzoru jako organ wewnętrzny EBC odpowiedzialny za planowanie i wykonywanie szczególnych zadań dotyczących polityk w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi. Na podstawie art. 24 ust. 1 oraz art. 25 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC ustanowił Administracyjną Radę Odwoławczą ⁽⁵⁾ oraz zespół mediacyjny ⁽⁶⁾. Dodatkowo, na podstawie art. 3 ust. 1 oraz art. 143 ust. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽⁷⁾, EBC ustanowił wspólne zespoły nadzorcze do nadzoru nad każdym istotnym nadzorowanym podmiotem lub istotną nadzorowaną grupą, oraz zespoły ds. kontroli na miejscu. Następnie, na podstawie art. 9a i 9b Regulamin Europejskiego Banku Centralnego ⁽⁸⁾, ustanowiono odpowiednio Komitet ds. Etyki ⁽⁹⁾ oraz Komitet ds. Audytu.
- (7) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do członków wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu, którzy nie podlegają warunkom zatrudnienia EBC. Pracownicy właściwych organów krajowych będący członkami wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu podlegają sferze kontroli EBC w sprawach związanych z wykonywaniem przez nich zadań powierzonych im przez EBC na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że EBC odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Na podstawie art. 6 ust. 1 oraz art. 146 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) członkowie wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu podlegają poleceniom właściwego koordynatora danego zespołu. Przepisy te oparte są na art. 6 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 nakładającego na EBC obowiązek przyjęcia przepisów dotyczących praktycznych rozwiązań w zakresie wdrażania współpracy w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.
- (8) Przyjęcie niniejszej decyzji wymaga uzasadnienia przez EBC wszelkich ograniczeń wprowadzanych w odniesieniu do takich dochodzeń wewnętrznych, w przypadku gdy wpływają one na wykonywanie szczególnych zadań i obowiązków powierzonych EBC na mocy art. 127 i art. 128 Traktatu oraz na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Wskazane ograniczenia powinny zapewnić niezbędną poufność określonych danych EBC oraz

⁽¹⁾ Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, sprawa C-11/00, ECLI: EU:C:2003:395.

⁽²⁾ Decyzja EBC/2004/11 z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie warunków prowadzenia przez Europejski Urząd do spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych dochodzeń w Europejskim Banku Centralnym w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji oraz innym bezprawnym działaniom przynoszącym szkodę interesom finansowym Wspólnot Europejskich oraz w sprawie zmiany Warunków Zatrudnienia Pracowników Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 230 z 30.6.2004, s. 56).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽⁵⁾ Decyzja EBC/2014/16 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 47).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 673/2014 z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia zespołu mediacyjnego i jego regulaminu (EBC/2014/26) (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 72).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

⁽⁹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/433 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Etyki i jego regulaminu (EBC/2014/59) (Dz.U. L 70 z 14.3.2015, s. 58).

realizację intencji prawodawcy, aby silniej przeciwdziałać nadużyciom finansowym. Z zastrzeżeniem wskazanych szczególnych zadań i obowiązków, EBC powinien być traktowany, również na potrzeby niniejszej decyzji, jako jednostka administracji publicznej podobna do pozostałych instytucji i organów Unii.

- (9) W wyjątkowych przypadkach rozpowszechnianie poza EBC niektórych poufnych informacji, jakimi dysponuje on w celu wykonywania swoich zadań, mogłoby poważnie zakłócić funkcjonowanie EBC. W tego typu przypadkach podjęcie decyzji o przyznaniu Urzędowi dostępu do takich informacji lub o ich przekazaniu na rzecz Urzędu należy do Zarządu EBC. W obszarach takich jak decyzje w zakresie polityki pieniężnej lub operacje dotyczące zarządzania rezerwami walutowymi i interwencji na rynkach walutowych przyznawany będzie dostęp do informacji pochodzących co najmniej sprzed roku. Dalsze ograniczenia, takie jak dotyczące informacji odnoszących się do zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, danych otrzymywanych od właściwych organów krajowych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, a także informacji dotyczących zabezpieczeń banknotów euro oraz ich parametrów technicznych, nie powinny być ograniczone czasowo. Jakkolwiek niniejsza decyzja powinna ograniczać do określonych szczególnych obszarów działania zakres informacji, których rozpowszechnianie poza EBC mogłoby poważnie zakłócić jego funkcjonowanie, należy zastrzec możliwość dostosowania niniejszej decyzji do nieprzewidzianych zdarzeń przyszłych w celu zapewnienia nieprzerwanego wykonywania przez EBC zadań wyznaczonych mu w Traktacie.
- (10) Niniejsza decyzja powinna uwzględniać okoliczność, że członkowie Rady Prezesów i Rady Ogólnej EBC niebędący jednocześnie członkami Zarządu EBC wykonują poza funkcjami w ramach Europejskiego Systemu Banków Centralnych także funkcje krajowe, a członkowie Rady ds. Nadzoru, zespołu mediacyjnego, wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu, którzy są przedstawicielami właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich wykonują poza funkcjami wynikającymi z rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 także funkcje krajowe. Wykonywanie takich funkcji krajowych jest regulowane prawem krajowym i pozostaje poza zakresem dochodzeń wewnętrznych Urzędu. W związku z tym niniejsza decyzja ma zastosowanie jedynie do działalności zawodowej prowadzonej przez takie osoby w ramach wykonywania obowiązków członka Rady Prezesów i Rady Ogólnej EBC, Rady ds. Nadzoru, zespołu mediacyjnego, wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu.
- (11) Niniejsza decyzja powinna również uwzględniać możliwość wykonywania przez zewnętrznych członków Administracyjnej Rady Odwoławczej EBC, Komitetu ds. Audytu oraz Komitetu ds. Etyki innych funkcji, niż związane z ich mandatem. Wykonywanie takich funkcji pozostaje poza zakresem dochodzeń wewnętrznych Urzędu. W związku z tym niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie jedynie do działalności zawodowej prowadzonej przez takie osoby w ramach wykonywania obowiązków członka Administracyjnej Rady Odwoławczej EBC, Komitetu ds. Audytu oraz Komitetu ds. Etyki.
- (12) Artykuł 37 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) stanowi, że członkowie organów oraz pracownicy EBC zobowiązani są, także po zakończeniu pełnienia obowiązków, do nieujawniania informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 członkowie Rady ds. Nadzoru, personel EBC i personel oddelegowany przez uczestniczące państwa członkowskie wykonujący obowiązki nadzorcze podlegają, również po zakończeniu pełnienia swoich obowiązków, tym samym wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej. Art. 22 ust. 1 decyzji EBC/2014/16 oraz art. 2 ust. 4 decyzji (UE) 2015/433 (EBC/2014/59) wprowadzają odpowiednio te same zasady w odniesieniu do członków Administracyjnej Rady Odwoławczej EBC i ich zastępców oraz Komitetu EBC ds. Audytu. Punkt 6 Mandatu Komitetu ds. Audytu ⁽¹⁾ stanowi, że członkowie Komitetu ds. Audytu nie ujawniają osobom ani instytucjom spoza EBC i Eurosystemu żadnych informacji o charakterze poufnym otrzymanych podczas wykonywania swoich obowiązków. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 Urząd i jego pracownicy podlegają tym samym warunkom dotyczącym poufności i tajemnicy służbowej, które mają zastosowanie do pracowników EBC na podstawie Statutu ESBC i warunków zatrudnienia EBC.
- (13) Na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 właściwe organy krajowe udzielają pracownikom Urzędu, zgodnie z przepisami krajowymi, niezbędnego wsparcia w celu umożliwienia im skutecznego wypełniania ich zadań. Rząd Republiki Federalnej Niemiec oraz EBC są stronami Porozumienia w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 września 1998 r. ⁽²⁾, które wdraża w odniesieniu do EBC postanowienia Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, obejmując przy tym postanowienia dotyczące nietykalności pomieszczeń, archiwów i środków komunikacji EBC oraz przywilejów i immunitetów dyplomatycznych członków Zarządu EBC.
- (14) Mając na uwadze zastąpienie rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz znaczącą liczbę koniecznych zmian, należy uchylić decyzję EBC/2004/11 i zastąpić ją niniejszą decyzją,

⁽¹⁾ Publikacja dostępna w serwisie internetowym EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Federalny dziennik ustaw (Bundesgesetzblatt) nr 45, 1998 z 27.10.1998 oraz nr 12, 1999 z 6.5.1999.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do:

- członków Rady Prezesów oraz Rady Ogólnej EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tych organów EBC,
- członków Zarządu EBC,
- członków Rady ds. Nadzoru EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tego organu,
- członków Administracyjnej Rady Odwoławczej EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tego organu,
- członków zespołu mediacyjnego EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tego organu,
- członków Komitetu ds. Audytu EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tego organu,
- członków Komitetu ds. Etyki EBC – w sprawach związanych z pełnieniem przez nich funkcji członków tego organu,
- członków organów lub innych członków personelu krajowych banków centralnych lub właściwych organów krajowych, uczestniczących w posiedzeniach Rady Prezesów, Rady Ogólnej EBC oraz Rady ds. Nadzoru w charakterze osób zastępujących lub towarzyszących – w sprawach związanych z pełnieniem tych funkcji,

(zwanych dalej łącznie „osobami uczestniczącymi w pracy organów decyzyjnych i innych organów”), oraz

- osób zatrudnionych na stałe lub czasowo w EBC, podlegających warunkom zatrudnienia EBC,
- osób pracujących na rzecz EBC na podstawie innej niż umowa o pracę, w tym pracowników właściwych organów krajowych będących członkami wspólnych zespołów nadzorczych oraz zespołów ds. kontroli na miejscu – w sprawach związanych z ich pracą dla EBC,

(zwanych dalej łącznie „właściwymi osobami”).

Artykuł 2

Obowiązek współpracy z Urzędem

Z zastrzeżeniem odpowiednich postanowień Traktatu, Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, Statutu ESBC oraz regulaminów pracowniczych, z poszanowaniem praw człowieka i podstawowych wolności oraz ogólnych zasad wspólnych dla państw członkowskich, a także zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz zasadami określonymi w niniejszej decyzji, osoby uczestniczące w pracy organów decyzyjnych i innych organów, jak również właściwe osoby mają obowiązek w pełni współpracować z przedstawicielami Urzędu prowadzącymi dochodzenie wewnętrzne oraz udzielać wszelkiego wsparcia wymaganego dla prowadzenia dochodzenia, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności dochodzenia wewnętrznego.

Artykuł 3

Obowiązek przekazywania informacji o bezprawnych działaniach

1. Właściwe osoby, które powezmą wiadomość o okolicznościach pozwalających przypuszczać, że ma miejsce możliwy przypadek nadużycia finansowego, korupcji lub innych bezprawnych działań mających wpływ na interesy finansowe Unii, powinny niezwłocznie poinformować o takich okolicznościach dyrektora Dyrekcji EBC ds. Audytu Wewnętrznego, członka wyższej kadry zarządzającej właściwego dla ich obszaru działania bądź członka Zarządu nadzorującego ich obszar działania. Osoba ta powinna niezwłocznie przekazać taką informację dyrektorowi Dyrekcji Generalnej – Sekretariatowi. W żadnym wypadku właściwe osoby nie mogą być poddawane niesprawiedliwemu lub dyskryminującemu traktowaniu na skutek przekazania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

2. Osoby uczestniczące w pracy organów decyzyjnych i innych organów, które powezmą wiadomość o okolicznościach, o których mowa w ust. 1, informują o nich dyrektora Dyrekcji Generalnej – Sekretariatowi lub prezesa EBC.

3. Jeżeli dyrektor Dyrekcji Generalnej – Sekretariatu lub, gdy ma to zastosowanie, prezes EBC, otrzymają informacje o okolicznościach określonych w ust. 1 lub 2, wówczas – z zastrzeżeniem art. 4 niniejszej decyzji – przekazują te informacje niezwłocznie Urzędowi oraz informują odpowiednio Dyрекcję ds. Audytu Wewnętrznego oraz, gdy ma to zastosowanie, prezesa EBC.

4. Osoby uczestniczące w pracy organów decyzyjnych i innych organów, jak również właściwe osoby, mogą zawiadomić Urząd bezpośrednio, bez obowiązku stosowania się do postanowień art. 4, w przypadku gdy dysponują informacjami o konkretnych okolicznościach potwierdzających przypuszczenie wystąpienia przypadku nadużycia finansowego, korupcji lub innych bezprawnych działań w rozumieniu ust. 1, a przy tym mają uzasadnione powody zakładać, iż postępowanie przewidziane w ustępach poprzedzających nie doprowadzi w tym konkretnym przypadku do przekazania Urzędowi informacji o takich okolicznościach.

Artykuł 4

Współpraca z Urzędem w odniesieniu do informacji szczególnego znaczenia

1. W wyjątkowych przypadkach, gdy rozpowszechnianie pewnych informacji poza EBC mogłoby poważnie zakłócić funkcjonowanie EBC, Zarząd podejmuje decyzję o tym, czy przyznać Urzędowi dostęp do takich informacji, względnie przekazać takie informacje na rzecz Urzędu. Postanowienie powyższe odnosi się do informacji dotyczących: decyzji w zakresie polityki pieniężnej bądź też operacji dotyczących zarządzania rezerwami walutowymi i interwencji na rynkach walutowych – z zastrzeżeniem, iż informacje takie pochodzą sprzed co najmniej roku, informacji odnoszących się do zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, danych otrzymywanych przez EBC od właściwych organów krajowych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, a także informacji dotyczących zabezpieczeń banknotów euro oraz ich parametrów technicznych.

2. Każda taka decyzja Zarządu podejmowana jest z uwzględnieniem wszystkich istotnych czynników, takich jak poziom szczególnego znaczenia informacji wymaganej przez Urząd w ramach dochodzenia, jej znaczenie dla dochodzenia oraz waga podejrzeń, o jakich prezes EBC został poinformowany przez Urząd, członka organów decyzyjnych i innych organów lub właściwą osobę, jak również stopień zagrożenia dla funkcjonowania EBC w przyszłości. W przypadku odmowy dostępu decyzja powinna zawierać uzasadnienie. Zarząd może podjąć decyzję o nieprzyznaniu Urzędowi dostępu do danych otrzymanych w zakresie stabilności systemu finansowego lub poszczególnych instytucji kredytowych, jeżeli sam Zarząd lub odpowiedni właściwy organ krajowy uzna, że ujawnienie określonych informacji mogłoby zagrozić stabilności systemu finansowego lub określonej instytucji kredytowej.

3. W szczególnie wyjątkowych przypadkach dotyczących informacji związanych z określonym obszarem działalności EBC, cechujących się szczególnym znaczeniem równoważnym kategoriom informacji określonych w ust. 1, Zarząd może podjąć decyzję o tymczasowym nieudzielaniu Urzędowi dostępu do takich informacji. Do decyzji takich ma zastosowanie ust. 2, przy czym będą one obowiązywać przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Po upływie tego okresu Urząd uzyska dostęp do takich informacji, o ile Rada Prezesów nie zmieni do tego czasu niniejszej decyzji, dodając do kategorii zawartych w ust. 1 dalszą kategorię, obejmującą wskazane informacje.

Artykuł 5

Współpraca zapewniana przez EBC w prowadzeniu dochodzeń wewnętrznych

1. W przypadku gdy dochodzi do wszczęcia dochodzenia wewnętrznego, członek kadry zarządzającej EBC odpowiedzialny za bezpieczeństwo przyznaje dostęp do pomieszczeń EBC funkcjonariuszom Urzędu okazującym pisemne upoważnienie udzielone przez Dyrektora Generalnego Urzędu określające:

- a) ich tożsamość i stanowisko zajmowane w Urzędzie;
- b) przedmiot i cel dochodzenia;
- c) podstawy prawne dochodzenia oraz wynikające z nich uprawnienia w ramach dochodzenia.

Niezwłocznie powiadomieni zostają prezes EBC, wiceprezes oraz dyrektor Dyrekcji ds. Audytu Wewnętrznego.

2. Dyrekcja ds. Audytu Wewnętrznego wspiera Urząd w zakresie praktycznej organizacji dochodzenia.
3. Osoby uczestniczące w pracy organów decyzyjnych i innych organów, jak również właściwe osoby, są zobowiązane przekazywać wszelkie żądane informacje funkcjonariuszom Urzędu prowadzącym postępowanie, chyba że informacje takie mogą być uznane za informacje szczególnego znaczenia w rozumieniu art. 4, w którym to przypadku Zarząd podejmuje odpowiednią decyzję dotyczącą udzielenia informacji lub odmowy jej udzielenia. Dyrekcja ds. Audytu Wewnętrznego prowadzi ewidencję wszelkich przekazanych informacji.

Artykuł 6

Powiadamianie osób zainteresowanych

1. W przypadkach, w których może dojść do indywidualnego wskazania osoby uczestniczącej w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwej osoby w nadużyciach finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności w rozumieniu art. 3 ust. 1, zainteresowana osoba powinna zostać o tym szybko powiadomiona, o ile nie przyniesie to szkody dla prowadzonego dochodzenia ⁽¹⁾. W żadnym przypadku po zakończeniu dochodzenia nie można przedstawiać wniosków dotyczących określonej z nazwiska osoby uczestniczącej w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwej osoby bez umożliwienia zainteresowanej osobie zajęcia stanowiska w stosunku do wszystkich faktów z nią związanych, w tym wszelkich dowodów świadczących przeciwko niej. Zainteresowanej osobie przysługuje prawo zachowania milczenia, powstrzymywania się od składania obciążających ją wyjaśnień oraz do samodzielnego uzyskiwania pomocy prawnej.
2. W sprawach, w których konieczne jest zachowanie całkowitej poufności dla celów prowadzonego postępowania lub wymagane jest zastosowanie procedur dochodzeniowych należących do właściwości krajowych organów sądowych, wykonanie obowiązku umożliwienia zajęcia stanowiska przez osobę uczestniczącą w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwą osobę, może zostać – w porozumieniu z prezesem lub wiceprezesem EBC – zawieszone na czas określony.

Artykuł 7

Zawiadomienie o umorzeniu dochodzenia

Jeżeli po przeprowadzeniu dochodzenia wewnętrznego żaden z zarzutów postawionych osobie uczestniczącej w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwej osobie nie może być podtrzymany, dochodzenie wewnętrzne zostaje umorzone decyzją dyrektora generalnego Urzędu, który zawiadamia o tym w formie pisemnej zainteresowaną osobę uczestniczącą w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwą osobę.

Artykuł 8

Uchylenie immunitetu

Każde żądanie krajowego organu policyjnego lub sądowego dotyczące uchylenia odpowiedniego immunitetu sądowego obejmującego osobę uczestniczącą w pracy organów decyzyjnych i innych organów lub właściwą osobę w związku z możliwymi przypadkami nadużyć finansowych, korupcji i innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii jest przekazywane do zaopiniowania dyrektorowi generalnemu Urzędu. W przypadku osób uczestniczących w pracy organów decyzyjnych i innych organów decyzję o uchyleniu odpowiedniego immunitetu podejmuje Rada Prezesów, natomiast w przypadku właściwych osób decyzję taką podejmuje Zarząd.

Artykuł 9

Wejście w życie i utrata mocy obowiązującej

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1) znajduje zastosowanie do ograniczania dostępu do informacji podmiotom danych w przypadku, gdy dane są przetwarzane.

2. Ze skutkiem od dwudziestego dnia po publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* traci moc decyzja EBC/2004/11.
3. Odniesienia do decyzji EBC/2004/11 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 marca 2016 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/457**z dnia 16 marca 2016 r.****w sprawie kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską (EBC/2016/5)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 12 ust. 1, art. 18 oraz art. 34 ust. 1 tiret drugie,

uwzględniając wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (wytyczne w sprawie dokumentacji ogólnej) (EBC/2014/60) ⁽¹⁾, w szczególności art. 1 ust. 4, część czwartą tytuł I, II, IV, V, VI i VII oraz część szóstą,uwzględniając wytyczne EBC/2014/31 z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 ⁽²⁾, w szczególności art. 1 ust. 3 oraz art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Standardowe kryteria i minimalne wymogi w zakresie jakości kredytowej określające kryteria kwalifikowania aktywów rynkowych jako zabezpieczenia na potrzeby operacji polityki pieniężnej Eurosystemu określone są w wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60), w szczególności w art. 59 oraz w części czwartej tytuł II.
- (2) Zgodnie z art. 1 ust. 4 wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) Rada Prezesów EBC może w dowolnym czasie zmieniać instrumenty, wymogi, kryteria i procedury realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu. Zgodnie z art. 59 ust. 6 wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) Eurosystem zastrzega sobie prawo do ustalenia, czy określona emisja, emitent, dłużnik lub gwarant spełnia wymogi jakości kredytowej Eurosystemu na podstawie informacji, jakie uzna za właściwe w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem.
- (3) W drodze odstępstwa od wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczących aktywów rynkowych, zgodnie z art. 8 wytycznych EBC/2014/31 wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej nie mają zastosowania do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez rządy centralne państw członkowskich strefy euro objętych programem Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego, chyba że Rada Prezesów uzna, że dane państwo członkowskie nie spełnia warunków udzielenia wsparcia finansowego lub warunków programu makroekonomicznego.
- (4) Decyzja EBC/2013/13 ⁽³⁾ wprowadziła nadzwyczajny środek w postaci tymczasowego zawieszenia stosowania minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską. Po zakończeniu przez Republikę Cypryjską realizacji działań w zakresie zarządzania długiem oraz po potwierdzeniu spełniania przez Republikę Cypryjską warunków programu dostosowań ekonomicznych i finansowych, do którego przystąpiła, na mocy

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3.⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 13.8.2014, s. 28.⁽³⁾ Decyzja EBC/2013/13 z dnia 2 maja 2013 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską (Dz.U. L 133 z 17.5.2013, s. 26).

decyzji EBC/2013/22 ⁽¹⁾ ponownie przywrócono rynkowym instrumentom dłużnym emitowanym lub w pełni gwarantowanym przez Republikę Cypryjską status kwalifikowanego zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu z zastrzeżeniem, że do instrumentów tych będą stosowane określone redukcje wartości, oraz pod warunkiem że Republikę Cypryjską uważać się będzie za państwo członkowskie strefy euro realizujące program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

- (5) Aktualnie, zgodnie z art. 1 ust. 3 wytycznych EBC/2014/31, na potrzeby art. 8 tych wytycznych Republikę Cypryjską uważa się za państwo członkowskie strefy euro realizujące program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Ponadto, zgodnie z art. 8 ust. 3 tych wytycznych, rynkowe instrumenty dłużne emitowane lub w pełni gwarantowane przez Republikę Cypryjską podlegają określonym redukcjom wartości wskazanym w załączniku II do tych wytycznych.
- (6) Na podstawie wniosku Republiki Cypryjskiej realizowany przez nią program Międzynarodowego Funduszu Walutowego z dniem 7 marca 2016 r. został anulowany ⁽²⁾. Zgodnie z art. 1 umowy pomocy finansowej pomiędzy europejskim mechanizmem stabilności (EMS), Republiką Cypryjską i Central Bank of Cyprus ⁽³⁾ dniem zakończenia programu EMS jest dzień 31 marca 2016 r. Od dnia 1 kwietnia 2016 r. Republika Cypryjska nie może być już zatem uważana za państwo członkowskie objęte programem Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Od tego dnia warunki tymczasowego zawieszenia stosowania minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej w odniesieniu do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską, zgodnie z art. 8 ust. 2 wytycznych EBC/2014/31, przestaną być spełniane.
- (7) Rada Prezesów zdecydowała zatem, że od dnia 1 kwietnia 2016 r. w odniesieniu do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską powinny mieć zastosowanie standardowe kryteria i wymogi w zakresie jakości kredytowej Eurosystemu oraz że takie instrumenty dłużne będą podlegały standardowym redukcjom wartości określonym w wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/65 (EBC/2015/35) ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kryteria kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską

1. Na potrzeby art. 8 wytycznych EBC/2014/31 Republiki Cypryjskiej nie uważa się już za państwo członkowskie strefy euro objęte programem Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.
2. W odniesieniu do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską zastosowanie mają minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej określone w wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60), w szczególności art. 59 oraz w części czwartej tytuł II.
3. Rynkowe instrumenty dłużne emitowane lub w pełni gwarantowane przez Republikę Cypryjską przestają podlegać określonym redukcjom wartości wskazanym w załączniku II do decyzji EBC/2014/31.
4. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy postanowieniami niniejszej decyzji, wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) oraz wytycznych EBC/2014/31 wdrożonych na poziomie krajowym przez krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, decydujące znaczenie mają postanowienia niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2013/22 z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez rząd Republikę Cypryjską (Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 27).

⁽²⁾ Oświadczenie dyrektora zarządzającej Międzynarodowego Funduszu Walutowego Christine Lagarde dotyczące Cypru, 7 marca 2016 r., komunikat prasowy nr 16/94.

⁽³⁾ Dostępna na stronie internetowej EMS pod adresem www.esm.europa.eu.

⁽⁴⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/65 z dnia 18 listopada 2015 r. w sprawie redukcji wartości w wycenie stosowanych przy implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2015/35) (Dz.U. L 14 z 21.1.2016, s. 30).

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 marca 2016 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 78 z dnia 24 marca 2009 r.)

1. Strona 3, art. 1 ust. 2:

- zamiast:* „(...) Wywołuje on ten sam skutek w całej Wspólnocie: może on być zarejestrowany, zbyty, być przedmiotem zrzeczenia się lub decyzji stwierdzającej wygaśnięcie praw właściciela znaku lub unieważnienie znaku, a jego używanie może być zakazane jedynie w odniesieniu do całej Wspólnoty (...)”,
- powinno być:* „(...) Wywołuje on ten sam skutek w całej Wspólnocie: może on być zarejestrowany, zbyty, być przedmiotem zrzeczenia się lub decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia praw właściciela znaku lub unieważnienia znaku, a jego używanie może być zakazane jedynie w odniesieniu do całej Wspólnoty (...)”.

2. Strona 5, art. 13 tytuł:

- zamiast:* **„Wyczerpanie praw przyznanych przez wspólnotowy znak towarowy”,**
- powinno być:* **„Wyczerpanie praw wynikających ze wspólnotowego znaku towarowego”.**

3. Strona 7, art. 22 ust. 2:

- zamiast:* „2. Właściciel wspólnotowego znaku towarowego może powoływać się na prawa nadane przez znak towarowy przeciwko licencjodawcy (...)”,
- powinno być:* „2. Właściciel wspólnotowego znaku towarowego może powoływać się na prawa wynikające ze znaku towarowego przeciwko licencjodawcy (...)”.

4. Strona 14, art. 52:

- zamiast:*
- „1. Nieważność wspólnotowego znaku towarowego stwierdza się na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...)”.
2. W przypadku gdy wspólnotowy znak towarowy został zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d), nie można jednakże stwierdzić jego nieważności, jeżeli w wyniku jego używania (...)”.
3. W przypadku gdy podstawa unieważnienia istnieje jedynie w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których wspólnotowy znak towarowy jest zarejestrowany, stwierdza się nieważność znaku towarowego jedynie w odniesieniu do tych towarów lub usług.”.
- powinno być:*
- „1. Wspólnotowy znak towarowy podlega unieważnieniu na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...)”.
2. Jednakże wspólnotowy znak towarowy, który został zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d), nie może zostać unieważniony, jeżeli w wyniku jego używania (...)”.
3. W przypadku gdy podstawa unieważnienia istnieje jedynie w odniesieniu do niektórych towarów lub usług, dla których wspólnotowy znak towarowy jest zarejestrowany, znak towarowy podlega unieważnieniu jedynie w odniesieniu do tych towarów lub usług.”.

5. Strona 15, art. 53 ust. 1–4:

- zamiast:* „1. Nieważność wspólnotowego znaku towarowego stwierdza się na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...).
2. Nieważność wspólnotowego znaku towarowego stwierdza się również na podstawie wniosku złożonego do Urzędu lub na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...).
3. Nie można stwierdzić nieważności wspólnotowego znaku towarowego, w przypadku gdy (...) przed wniesieniem wniosku o stwierdzenie nieważności lub roszczenia wzajemnego.
4. W przypadku gdy właściciel jednego z praw określonych w ust. 1 lub 2 uprzednio wnioskował o stwierdzenie nieważności wspólnotowego znaku towarowego lub (...), nie może on składać nowego wniosku o stwierdzenie nieważności lub wnosć (...),
- powinno być:* „1. Wspólnotowy znak towarowy podlega unieważnieniu na podstawie wniosku do Urzędu lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...).
2. Wspólnotowy znak towarowy podlega również unieważnieniu na podstawie wniosku złożonego do Urzędu lub na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia (...).
3. Wspólnotowy znak towarowy nie może zostać unieważniony, w przypadku gdy (...) przed wniesieniem wniosku o unieważnienie lub roszczenia wzajemnego.
4. W przypadku gdy właściciel jednego z praw określonych w ust. 1 lub 2 uprzednio wnioskował o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego lub (...), nie może on składać nowego wniosku o unieważnienie lub wnosć (...).”

6. Strona 15, art. 55 ust. 2:

- zamiast:* „2. Uważa się, że wspólnotowy znak towarowy od początku nie powoduje skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim stwierdzono jego nieważność.”,
- powinno być:* „2. Uważa się, że wspólnotowy znak towarowy od początku nie powoduje skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim został unieważniony.”.

7. Strona 16, art. 57 ust. 5:

- zamiast:* „5. Jeżeli rozpatrzenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie wykazuje, że (...), stwierdza się wygaśnięcie lub nieważność prawa właściciela wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do (...),
- powinno być:* „5. Jeżeli rozpatrzenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub o unieważnienie wykazuje, że (...), stwierdza się wygaśnięcie praw właściciela wspólnotowego znaku towarowego lub unieważnia wspólnotowy znak towarowy w odniesieniu do (...).”.

8. Strona 19, art. 74:

- zamiast:* „Poza podstawami unieważnienia przewidzianymi w art. 52 i 53 stwierdza się nieważność wspólnotowego znaku wspólnego zarejestrowanego z naruszeniem przepisów art. 68 na podstawie wniosku (...),
- powinno być:* „Wspólnotowy znak wspólny zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 68 podlega unieważnieniu – oprócz przypadków, w których zastosowanie mają podstawy unieważnienia przewidziane w art. 52 i 53 – na podstawie wniosku (...).”.

9. Strona 37, art. 165 ust. 4 lit. a):

zamiast: „a) na mocy art. 52, jeżeli podstawy nieważności znajdą zastosowanie w wyniku samego faktu przystąpienia nowego państwa członkowskiego;”,

powinno być: „a) na mocy art. 52, jeżeli podstawy unieważnienia znajdą zastosowanie w wyniku samego faktu przystąpienia nowego państwa członkowskiego;”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL